

Forslag

til

Lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

Fremsat den 17. marts 1975 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov nr. 132 af 13. april 1962 om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger, som ændret ved lov nr. 563 af 21.

december 1972 indsættes i § 13, stk. 4, litra f efter ordene „afgifter, der af“ „gasleverandører samt“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.

I henhold til loven af 13. april 1962 om bl. a. gasinstallationer er der nedsat et rådgivende gasudvalg med repræsentanter for gasleverandører (by- og flaskegas) og apparatfremstillere- og forhandlere (gasbranchen). Der er endvidere udfærdiget gasreglementet, der giver regler for udførelse af gasinstallationer og prøvning af gasmateriel.

Danmarks Gasmateriel Prøvning (DGP) virker som sekretariat for det rådgivende gasudvalg, bl. a. ved udarbejdelse og ajourføring af gasreglementet og prøvningsforskrifter og foretager i øvrigt prøvning og godkendelse af gasmateriel efter de foreliggende forskrifter.

I overensstemmelse med lovens § 13, er de med DGPs virksomhed forbundne udgifter så godt som fuldt ud affholdt af apparatfremstillere- og forhandlere gennem henholdsvis prøvegebyrer og afgifter. Gebyrerne erlægges ved prøvningen af de enkelte apparater, medens afgifterne fastsættes for hvert finansår som en procentdel af de apparatfremstillende og -forhandlende virksomheders årsomsætning. Procentdelen fastsættes således, at de samlede afgifter og gebyrer dækker samtlige DGPs udgifter på nær ca. 100.000 kr. Disse 100.000 kr., som således affholdes af staten, dækker DGPs arbejde med gen-

nemgang af ulykkesrapporter og konsultativ virksomhed i forbindelse dermed.

I 1968-69, hvor den nuværende betalingsordning, hvorefter der betales en procentdel af omsætningen, indførtes, udgjorde afgifterne 0,84 pct. af omsætningen. I 1969-70 forhøjedes afgiften til 1 pct. På det tidspunkt blev der af branchen fremført betænkeligheder ved en højere dækningsprocent, idet man fandt det ville virke hæmmende på udviklingen af nyt apparatur. Den samlede omsætning inden for branchen udgjorde da ca. 40 mill. kr. årligt.

I de følgende år steg dækningsprocenten og i 1974-75, hvor DGPs udgifter er budgetteret til 1,1 mill. kr. har dækningsprocenten udgjort 2,3 pct. Dette skyldes dels faldende omsætning inden for gasbranchen, dels almindelige og løn- prisstigninger inden for DGP. Det skal bemærkes, at stigningen i DGPs udgifter — når bortses fra ansættelse af en ingeniør i 1972-73 og udskiftning af måleudstyr for i alt 100.000 kr. i 1972-73 og 1973-74 — alene skyldes den almindelige udvikling i løn- og prisniveauet. For 1975-76 skønnes den at blive 3 pct.

På baggrund af denne hurtige og kraftige stigning i afgiften har gasbranchen anmodet om en ændring af den gældende ordning.

Man henviser til, at der for så vidt angår godkendelsesordningen for oliefyrr og for vand- og afløbsmateriel ydes store statstilskud.

Ministeriet for offentlige arbejder har herefter ment at måtte tage spørgsmålet om dækningen af udgifterne ved driften af DGP op til ny vurdering.

Man har som udgangspunkt ment at måtte videreføre det hidtidige system, hvorefter DGP skal hvile i sig selv, således at udgifterne dækkes af de interessegrupper, som har den umiddelbare nytte af virksomheden.

Danmarks Gasmateriel Prøvnings opgave er — ud over at prøve og godkende materiel — at være statens teknisk sagkyndige organ på gasområdet i det hele taget. Denne sidste opgave består bl. a. i arbejdet med ajourføring af gasreglementet, gennemgang og rådgivning i ulykkessager for politi m. v. og rådgivning med hensyn til det internationale samarbejde på området. Dette er blevet aktualiseret og har tiltaget stærkt i forbindelse med Danmarks indtræden i De Europæiske Fællesskaber.

De tilsvarende funktioner inden for elektricitetsområdet, er delt op på henholdsvis Danmarks elektriske materielkontrol (prøvning og godkendelse af el-materiel) og elektricitetsrådet (udfærdigelse af installationsforskrifter, rådgivende virksomhed m.v.) og udgifterne er tilsvarende delt op således, at Danmarks elektriske materielkontrolls udgifter dækkes af materiefremstillere og -forhandlere og elektricitetsrådets virksomheds udgifter af elværkerne.

Det synes helt naturligt på lignende måde at fordele DGPs udgifter mellem på den ene side gasbranchen og på den anden side gasleverandørerne, det vil i denne forbindelse sige bygasproducenterne og flaskegasfirmaerne. En fordeling hvorefter gas-

branchen betaler den del af DGPs udgifter, som kan henføres til prøvning og godkendelse af materiel, mens gasleverandørerne betaler den resterende del, vil for tiden give en fordeling med 55 pct. af udgifterne til gasbranchen og 45 pct. af udgifterne til gasleverandørerne. I 1973 havde branchen en samlet årsomsætning på 28 mill. kr., mens den del af gassektoren, som tænkes omfattet af nyordningen havde en omsætning på ca. 280 mill. kr.

Man må finde det af afgørende betydning, at der i en periode hvor på den ene side anvendelsen af gas til husholdningsbrug er dalende og på den anden side muligheden for, at naturgas vil komme til at indgå som et væsentligt element i Danmarks energiforsyning sker en imødekommelse af gasbranchens anmodning om en lettelse af omkostningssiden, således at der skabes mulighed for produktudvikling. Det kan i denne forbindelse nævnes, at muligheden for naturgasforsyning har bevirket, at DGP i en årrække som betingelse for godkendelse af materiel har krævet, at dette er indrettet således, at det nemt og billigt kan omstilles til naturgas. Endvidere kan det nævnes, at den dalende omsætning inden for gasbranchen endnu ikke har medført nedgang i DGPs aktiviteter, hvilket hænger sammen med dels den indførte prøvning for naturgas, dels mere komplicerede apparater.

Endelig må man henlede opmærksomheden på, at eksporten af dansk fabrikeret gasmateriel ikke er ganske ringe. Der findes ikke egentlig statistisk materiale, men man har ved at rette henvendelse til ni af de største firmaer, som man er bekendt med har en eksport, og som dækker 50 pct. af hjemmemarkedet, konstateret, at disse ni firmaer i 1973 eksporterede for ca. 140 mill. kr.